

206/24. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2024. december 19.

A Bíróság C-531/23. sz. ügyben hozott ítélete | [Loredas]¹

Munkaidő-szervezés: a háztartási alkalmazottak munkáltatóinak létre kell hozniuk egy olyan rendszert, amely lehetővé teszi az egyes háztartási alkalmazottak napi munkaidejének mérését

Egy teljes munkaidőben foglalkoztatott háztartási alkalmazott munkaviszonyának megszüntetését vitatta a spanyol bíróság előtt. E bíróság megállapította, hogy az elbocsátás jogszerűtlen volt, és a munkáltatókat a fel nem használt szabadság megváltására és rendkívüli pótlékok megfizetésére kötelezte. Ezzel szemben úgy ítélte meg, hogy a munkavállaló nem bizonyította sem a ledolgozott munkaórák számát, sem a követelés szerinti munkabért. Úgy ítélte meg ugyanis, hogy a munkavállaló kérelmét nem alapíthatja kizárólag arra, hogy munkáltatói nem nyújtották be az általa teljesített munkaidőre vonatkozó napi nyilvántartásokat, mivel a spanyol szabályozás bizonyos munkáltatókat – köztük a háztartásokat – mentesít a munkavállalók által teljesített tényleges munkaidő nyilvántartásának kötelezettsége alól.

A munkavállaló által e határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelem alapján eljáró spanyol bíróságnak kétségei vannak a nemzeti szabályozás uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően. Ezért ezzel kapcsolatban kérdést intézett a Bírósághoz.

A Bíróság emlékeztet arra, hogy a CCOO-ítéletben² **a munkaidő-szervezésről szóló irányelvvel**³ ellentétesnek ítélte az akkor hatályos spanyol szabályozást és annak a nemzeti bíróságok általi értelmezését, amely szerint a munkáltatók nem voltak kötelesek az egyes munkavállalók által teljesített napi munkaidő mérését lehetővé tévő rendszert létrehozni.

Ezen ítéletet követően a spanyol jogalkotó a munkáltatókat ilyen rendszer létrehozására kötelezte.

A Bíróság arra is emlékeztet, hogy a tagállamok valamennyi hatósága köteles hozzájárulni az irányelvekben előírt eredmény eléréséhez, ideértve a bíróságokat is. **Egy nemzeti rendelkezés olyan bírósági értelmezése vagy egy olyan közigazgatási gyakorlat, amely alapján a munkáltatók a háztartási alkalmazottak tekintetében mentesülnek az említett rendszer bevezetése alól, nyilvánvalóan nem felel meg az irányelvnek.**⁴ Így ugyanis e **munkavállalók meg vannak fosztva attól a lehetőségtől, hogy objektív és megbízható módon megállapítsák a teljesített munkaórák számát és azok időbeni eloszlását.**

Ezzel szemben lehetőség van különös szabályok megállapítására az érintett tevékenységi ágazat vagy bizonyos munkáltatók sajátosságai miatt, például méretükre tekintettel, amennyiben e szabályozás ténylegesen garantálja a maximális heti munkaidő betartását. Így **a háztartási munka ágazatának sajátosságai miatt eltérések engedhetők** a túlórák és a részmunkaidős foglalkoztatás tekintetében, **amennyiben ezek nem üresítik ki a szóban forgó szabályozást**, aminek a vizsgálata a spanyol bíróság feladata.

Mivel a háztartási alkalmazottak egyértelműen elnöiesedett munkavállalói csoportot alkotnak, nem kizárt, hogy a jelen ügyben **nemen alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetésről** van szó, **kivéve ha ez a helyzet objektív módon igazolható**, amit a spanyol bíróságnak szintén meg kell vizsgálnia.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

² 2019. május 14-i CCOO-ítélet, [C-55/18](#) (lásd még: [61/19](#). sz. sajtóközlemény).

³ A munkaidő szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i [2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv](#).

⁴ Pontosabban nem tartja tiszteletben a munkavállalókat megillető napi és heti pihenőidőhöz, valamint a maximális heti munkaidő korlátozásához való jogot (az irányelv 3., 5. és 6. cikke), amelyeket az Európai Unió Alapjogi Chartája (a 31. cikk (2) bekezdése) is elismer.